

Pot domov

Pot domov... ni od včeraj in se ne bo končala jutri. Besedilo iz nadaljevanja pušćam originalno v hrvaščini, da ne pokvarim sporočilnosti. Tisti, ki ob branju in po branju doživijo radost, ali odrešitev, ali žalost in kesanje, ali vse skupaj so 'začutili bližino svojega doma'. Lahko ste brez teh zaznav, kar pomeni samo, da morda gledate v napačno smer, ali pa je še nekaj poti za prehodit do bližine 'doma'.

Pristno ter popolnoma iskreno besedilo s potenco dramila, preporoda, odrešitve.

Saša Soltyšik je dan pred svojo smrtjo zapisal....

NASTUPILO JE, I TO POTPUNO SPONTANO, KOMPLETNO PREDANJE BOGU, ALI POTPUNO PREDANJE, PREDANJE U APSOLUTNOM SMISLU, PREDANJE KOJE NEMA NITI JEDNU JEDINU BRIGU ILI PITANJE, NITI TRUNKU IKAKVE SUMNJE! TAKVO PREDANJE, BEZUVJETNO PREDANJE, TOTALNO, E, TO JE RAJSKO STANJE! NE MORAM NI O ČEMU BRINUTI..... KONAČNO.....ZAŠTO BI BRINUO PORED SVEMOGUĆEG? U TOME MISLIM, BITNA JE KVAKA! STALNA BRIGA JE TKO? EGO? TKO EGO JEST? LAŽNI IDENTITET? DAKLE, VARALICA! KOME VJERUJEM? LAŽI, LAŽNOME ILI VJERUJEM PRAVOME? TU JE BILA KLJUČNA ZAGONETKA KOJU SAM MORAO SAM KONAČNO NADVISITI, KOJU SAM MORAO RAZRIJEŠITI? NITKO MI TO NIJE MOGAO RAZRIJEŠITI! NITKO UMJESTO MENE! ČAK ŠTOVIŠE! PRESTATI S VANJSKOM KONTROLOM! MI SVI NASTOJIMO IMATI STVAR POD KONTROLOM! TO JE DAVANJE NEUTEMELJENE VAŽNOSTI SEBI! IMA LI UOPĆE, U IČEMU TEMELJA SAMOVAŽNOST? IMA! U ODRŽAVANJU NA ŽIVOTU SABOTERA NAŠEG SLOBODNOG ŽIVLJENJA! TAJ SABOTER JE EGO, DAKAKO! DAKLE, UNIŠTENJE SAMOVAŽNOSTI KROZ POTPUNO, BEZOSTATNO PREDANJE BOGU, TO JE PREDANJE O KOJEM GOVORIM I KOJEG DANAS SVJEDOČIM! TO SE NAZIVA REALIZACIJA POTPUNOG PREDANJA! PRAVITI SE DA KONTROLIRAM KONTROLIRAJUĆI, STVARAM SEBI DOJAM DA KONTROLIRAM, ALI STVARI IDU DRUGAČIJE! RAZUMIJEŠ??? I AKO SE TAJ KOLOPLET NE PREKINE, TO VODI U LUDILOOOOOO! ZATO ME, NE SPOZNAJA, NEGO ČIN SPONTANE PREDANOSTI I PROSVIJETLJENJE DA JE BOG TAJ KOJI SVE VODI, OSLOBODIO SVAKE DALJNJE I NEPOTREBNE BRIGE.....I NE MANJE VAŽNO, POTPUNO PREDANJE DOVELO ME POTPUNOM NESTANKU STRAHA, BRIGE, ZABRINUTOSTI, FRUSTRACIJE I ONOG "KAO DAJ KONAČNO BOŽE UČINI NEŠTO"! TO SU SVE EMOCIJE I MISLI SAMOVAŽNOSTI KOJE SE LUKAVO MASKIRAJU KROZ SAMOSAŽALJENJE....ALI JE TAJ PREVARANT RAZOBLIČEN! KONAČNO I DEFINITIVNO! RADI SE UVIJEK I PONOVRNO O ISTOM MULTIPLIOM LIKU S TISUĆE ULOGA: EGU, LAŽNOM IDENTITETU! UMIRANJEM EGA IONAKO NESTAJE ONAJ KOJI NISAM! ČOVJEK KOJI OVO RAZUMIJE MOŽE BITI SAMO SRETAN DA MU SE KONAČNO DOGAĐA OSLOBODJENJE OD SAMOGA SEBE! TO NEPRESTANO, DOSADNO, NAPORNO, POTPUNO IDIOTSKO BLEBETANJE IZNUTRA, TO JE TA OPAKA, ZAVODNIČKA RABOTA SABOTERA! POTPUNO PREDANJE, BEZ OSTATKA OTVORILO JE U MENI NOVI DUHOVNI PROSTOR: UNUTARNJU TIŠINU, SLOBODU, MIR! HVALA TI SVAMOGUĆI BOŽE ZA OVU NEOPISIVU MILOST!

In memoriam Dr. med. Aleksandar Soltyšik, Šibenik, 25. veljače 1954. – Zagreb 25. siječnja 2022.

.....

Umro je moj prijatelj Saša Soltyšik. Život je svakome od nas, u mladosti, podario osobu kojoj se divio i koja ga je uvelike formirala i odredila. Meni je Sašu poslao 1983. godine. Imao sam tada 18 godina, i izgarao od želje da spoznam – tko sam, kamo idem, odakle dolazim i čemu se mogu nadati. Tada mi se činilo da Saša, koji je bio dvanaest godina stariji, sve to zna. Već je završio medicinu i imao uspješnu privatnu liječničku praksu u kojoj je primjenjivao homeopatsku i antropozofsku medicinu. Duhovit, šarmantan, izuzetno obrazovan (govorio je i nekoliko jezika), uljudan, pristupačan, s istinskim interesom za ljude – i, što je za

mene tada bilo najvažnije – ko' šipak pun znanja o ljekovitom bilju, homeopatiji, radiesteziji, kršćanstvu i antropozofiji – Saša mi izgledao kao riznica znanja i mudrosti – i za mene bio velik kao katedrala. Sjećam se kako sam bio ponosan kada mi je upamtio ime i odzdravljao na pozdrave. Bio sam ponosan svaki puta kada sam bio u njegovoj auri. Upijao sam svaku njegovu riječ i savjet (mnogi su mi i danas ostali u sjećanju). Naročito su mi puno značila naša druženja na Idriaart festivalima na Bledu. Preporučivao mi je knjige za pročitati, objašnjavao ovozemni i sve ostale svijetove, diskutirao sa mnom o svim hijerarhijama, od anđela do serafina – i dalje (dok su Anita i Livija gizdavo šetale Bledom). Vremenom, kako to obično i biva, i valjda mora biti u procesu odrastanja i stjecanja vlastite zrelosti, Saša mi se od katedrale smanjio na veličinu crkve. Premda su se naši životni putevi, pa uvelike i svjetonazori, vremenom razdvojili i razvili u različitim smjerovima, Saša je uvijek imao posebno mjesto u mom srcu. Uvijek mi je ostao nekako drag, poseban i jedinstven – i unatoč svemu, nikada se nije mogao smanjiti na veličinu kapelice. Svo ovo vrijeme smo ostali u jako dobrim odnosima, i u kontaktu do pred sam kraj njegovog života. Nedavno sam mu, po zajedničkom prijatelju, uz želje za oporavak, poslao agrume iz moga bračkog vrta...

Kad promišljam o Saši i onome po čemu je sve, osim gore spomenutog, bio poseban, čini mi se da je za njega još bilo jako tipično i određivalo ga i slijedeće. Silno je tragao i žudio za obogaćivanjem vlastitog znanja i iskustava. Stalno je tragao za nečim novim, boljim, nedostižnim: terapijama, lijekovima, ljudima, društveno-političkim uređenjem, spoznajom... Stalno je eksperimentirao (s nečim novim). Proputovao je skoro cijeli svijet. Završio je tridesetak medicinskih tečajeva i inih obrazovnih programa kod najprestižnijih svjetskih stručnjaka: iz ozono terapije, colon hidro terapije, manualne medicine, etoksifikacijskih procedura, psiholoških terapija (upravljanje konfliktima, oporavak od posttraumatskog stresnog poremećaja, psihoonkologija, jutarnji procesi, transakciona analiza, itd.), terapije mineralima i oligoelementima u onkologiji, elektrokemoterapije tumora, oganoterapije u onkološkim i regenerativnim postupcima, elektromagnetske terapije u onkologiji, infinitezimalne imunoterapije, Moxibustion terapije, regeneresen terapije, terapije temeljene na elektromagnetskim krvnim testovima i darkfield mikroskopije... Pariz, Frankfurt, Stochholm, Stuttgart, München, Prag, Beč, Köln, Salzburg, Walldorf, Bad Aibling, Streatley on Thames, Baden-Baden, Bodensko jezero, Herrsching am Ammersee, Majorca – samo su neka od mjesta u kojima je pohađao edukacije (na koje je, prema vlastitim riječima, potrošio oko 150.000 dolara – vlastitih, dakako).

Saša je bio vrhunski liječnik – sa silnim iskustvom i fantastičnim rezultatima, što mogu i sam potvrditi jer sam se od mladosti kod njega liječio (baš mi je danas sin rekao da je njegovu jako dobru prijateljicu izlječio od jedne podmukle bolesti, nakon što su joj bezuspješno pokušavali pomoći liječnici u Londonu, Parizu, Rimu i kojekuda drugdje). Od početka karijere, ordinaciju je dijelio s prijateljem, kolegom i kumom – još jednim, fenomenalnim liječnikom – Ratimirom Šimetinom (svima ga od srca preporučujem – i sam se liječim kod njega!). Njih dvojica su bili sjajan tandem, odlično su se nadopunjavali i kao ljudi i kao liječnici.

Saša se posljednjih godina jako angažirao na spašavanju od propasti Imunološkog zavoda – i, kako je on vjerovao, i cijele Hrvatske. Bio je strahovito ogorčen hrvatskom politikom i društvenim uređenjem, nepravdama, grabeži – ali i slijepilom naroda koji to ne vidi i sve to tolerira. U nesebičnom nastojanju da Hrvatsku načini boljim i pravednijim mjestom za život, a medicinu vrati na pravi put – je i sam sagorio. Prijatelji kažu da je posljednjih dana života često zazivao Krista, svima sve oprostio, pa čak i samome sebi. Dragi Saša, sretan ti let u svjetlost!

-

-

[Nova OF sveta](#)

